χείρηση, όπως η προσφεύγουσα, υπερβαίνει την ποσόστωση παράδοσής της στην κοινή αγορά σε ποσότητα μεγαλύτερη της συνολικής ποσόστωσης παραγωγής της έχει ως αποτέλεσμα η επιχείρηση αυτή να συμβάλλει χαρακτηριστικά στη διατάραξη της ισορροπίας στην κοινή αγορά· η επιχείρηση αυτή δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός αυτό για να αποφύγει βαρύτερη κύρωση λόγω ταυτόχρονης υπέρβασης της συνολικής ποσόστωσης παραγωγής της.

3. Μια επιχείρηση, προκειμένου να εξουδετερώσει τις συνέπειες μιας τεχνικής βλάβης τις οποίες πρέπει να αναλαμβάνει, δεν μπορεί να τροποποιεί αυθαιρέτως τους κανόνες της απόφασης 1831/81. Αν η εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται μειονέκτημα για την επιχείρηση, το μειονέκτημα αυτό δεν μπορεί να θεραπευθεί με τη μη τήρηση των κανόνων περί καθορισμού ποσοστώσεων.

Στην υπόθεση 78/83,

UNION SIDÉRURGIQUE DU NORD ET DE L'EST DE LA FRANCE «USINOR», ανώνυμη εταιρία με έδρα το Puteaux (Hauts-de-Seine, Γαλλία), εκπροσωπούμενη από την Lise Funck-Brentano, δικηγόρο Παρισίων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Marlyse Neuen-Kauffman, 21, rue Philippe-II,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από τον Frank Benyon, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την εν μέρει ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 1983, η οποία επέβαλε στην προσφεύγουσα εταιρία πρόστιμο 6 312 231 ευρωπαϊκών λογιστικών μονάδων (ECU) για υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής της και των τμημάτων των ποσοστώσεων αυτών που μπορούσαν να διατεθούν στην κοινή αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

Κατ' εφαρμογή των άρθρων 5 και 9, παράγραφος 2, της απόφασης της Επιτροπής 1831/81, της 24ης Ιουνίου 1981, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 180, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τις αποφάσεις 1832/81, της 3ης Ιουλίου 1981, περί υπαγωγής των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής και των εμπορικών χαλύβων στο νέο σύστημα ποσοστώσεων (ΕΕ L 184, σ. 1), και 2804/81, της 23ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ L 278, σ. 1), η Επιτροπή κοινοποίησε, στις 10 Νοεμβρίου 1981, στην Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France «Usinor», ανώνυμη εταιρία με έδρα το Puteaux (Hauts-de-Seine, Γαλλία), τις ποσοστώσεις παραγωγής της και το τμήμα των ποσοστώσεων αυτών που ήταν δυνατό να διατεθεί στην κοινή αγορά για το τέταρτο τρίμηνο του 1981.

Στις 18 Αυγούστου 1982 η Επιτροπή ειδοποίησε την Usinor ότι διαπίστωσε υπερβάσεις για το τρίμηνο αυτό όσον αφορά την παραγωγή των προϊόντων των κατηγοριών I 6 (λαμαρίνες σε φύλλα), Ιδ (έτερα επενδεδυμένα πλατέα προϊόντα) και V (ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής), διαπίστωσε δε και υπερβάσεις των τμημάτων των ποσοστώσεων που ήταν δυνατό να διατεθούν στην κοινή αγορά για τα προϊόντα των κατηγοριών Ι6, Ιγ (λαμαρίνες γαλβανισμένες), Ιδ και V.

Στις 31 Αυγούστου 1982 η Usinor παρέσχε στην Επιτροπή διευκρινίσεις για τις υπερβάσεις που σημείωσε η Επιτροπή και στις 4 Νοεμβρίου 1982 έλαβε χώρα διμερής συ-

νάντηση και κατόπιν αυτού η Επιτροπή εξέδωσε στις 24 Μαρτίου 1983 και κοινοποίησε στην Usinor με έγγραφο της 30ής Μαρτίου 1983, που ελήφθη στις 5 Απριλίου, την απόφαση C(83) 376/5 «περί προστίμου που επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ σε βάρος της επιχείρησης Usinor που εδρεύει στο Παρίσι».

Η απόφαση αυτή στηρίζεται ιδίως στο άρθρο 12 της απόφασης 1831/81, η οποία τροποποιήθηκε για τρίτη φορά με την απόφαση 533/82 της 3ης Μαρτίου 1982 (ΕΕ L 65, σ. 6).

Το άρθρο 12, πρώτη παράγραφος, της απόφασης 1831/81 προβλέπει ότι στις επιχειρήσεις που υπερβαίνουν τις ποσοστώσεις παραγωγής τους, ή το τμήμα των ποσοστώσεων αυτών που είναι δυνατό να διατεθεί στην κοινή αγορά, επιβάλλεται κατά κανόνα πρόστιμο 75 ECU ανά τόνο υπερβάσεως.

Σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο, στην περίπτωση που η παραγωγή μιας επιχειρήσεως υπερβαίνει την ποσόστωσή της κατά 10 % ή περισσότερο, ή στην περίπτωση που μια επιχείρηση έχει ήδη υπερβεί κατά τη διάρκεια προηγούμενου τριμήνου την ή τις ποσοστώσεις της, τα πρόστιμα ανά τόνο δύνανται να διπλασιαστούν. Οι ίδιοι κανόνες ισχύουν και για την υπέρβαση των ποσοτήτων που είναι δυνατόν να διατεθούν στην κοινή αγορά.

Η τρίτη παράγραφος του άρθρου 12 ορίζει ότι το ποσό αυτό επιβαρύνεται κατά 1 % για κάθε αρχόμενο μήνα καθυστέρησης της καταβολής από την ημερομηνία που καθορίζεται στην απόφαση περί επιβολής κύρωσης.

Στην απόφασή της η Επιτροπή διαπιστώνει: ότι οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η Usinor ως προς τις υπερβάσεις δεν μπορούν να γίνουν δεκτές· ότι από τη διαδικασία αποδείχτηκε ότι κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981 η Usinor υπερέβη τις ποσοστώσεις παραγωγής για τις κατηγορίες Ι6, Ιδ και V αντίστοιχα κατά 23 735, 15 036 και 335 τόνους όπως επίσης και τις ποσοστώσεις παραγωγής της που ήταν δυνατό να διατεθούν στην κοινή αγορά για τις κατηγορίες Ι6, Ιγ, Ιδ και V αντίστοιχα κατά 30 912, 12 168, 18 759 και 3 767 τόνους· ότι οι υπερβάσεις που διαπιστώθηκαν αντιπροσωπεύουν πλέον του 10 % των ποσοστώσεων ή των τμημάτων των ποσοστώσεων αυτών που ήταν δυνατό να διατεθούν στην κοινή αγορά, εξαιρουμένων των υπερβάσεων των ποσοστώσεων παραγωγής και παράδοσης των κατηγοριών Ι6 και V· ότι η Usinor είχε ήδη υπερβεί τις ποσοστώσεις παραγωγής της κατά το τρίτο τρίμηνο 1981 και ότι με απόφαση της 13ης Αυγούστου 1982 της είχε επιβληθεί πρόστιμο· ότι για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν η Usinor μπορεί να τιμωρηθεί με πρόστιμο, δυνάμει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, που μπορεί να φθάσει μέχρι της αξίας των ποσοτήτων που παρήχθησαν αντικανονικά· ότι ήταν ενδεδειγμένη η εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 12 της απόφασης 1831/81.

Κατά συνέπεια, η απόφαση της Επιτροπής (άρθρο 2) επιβάλλει στην Usinor πρόστιμο 6 312 236 ευρωπαϊκών λογιστικών μονάδων (ECU), δηλαδή 42 388 525 γαλλικών φράγκων, καταβλητέο εντός διμήνου από της κοινοποιήσεως, προσαυξανομένου του ποσού του προστίμου κατά 1 % για κάθε αρχόμενο μήνα που καθυστερεί η καταβολή μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής. Σύμφωνα με το άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η απόφαση αποτελούσε εκτελεστό τίτλο.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Στις 3 Μαΐου 1983 η εταιρία Usinor, άσκησε, δυνάμει των άρθρων 33 και 36, παράγραφοι 2 και 3, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 1983.

Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 10 Ιουνίου 1983, η εταιρία Usinor υπέβαλε, βάσει του άρθρου 39, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση η οποία είχε, ως κύριο αίτημα, την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης και, ως επικουρικό αίτημα τη λήψη, ενδεχομένως, οιουδήποτε άλλου αναγκαίου προσωρινού μέτρου.

Στις 5 Ιουλίου 1983, κατ' εφαρμογή του άρθρου 33, πρώτη παράγραφος, του οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΚΑΧ και των άρθρων 85, πρώτη παράγραφος, και 86 του κανονισμού διαδικασίας, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου εξέδωσε επί της αιτήσεως αυτής Διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Αναστέλλει μέχρι της 30ής ημέρας από της κοινοποιήσεως στους διαδίκους της αποφάσεως που το Δικαστήριο θα εκδώσει στην υπόθεση 265/82, Usinor κατά Επιτροπής, την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής C(83) 376/5 της 24ης Μαρτίου 1983, υπό τον όρο η αιτούσα να συστήσει προηγουμένως τραπεζική εγγύηση για την καταβολή του προστίμου που επιβάλλεται με την απόφαση αυτή και των ενδεχομένων τόκων λόγω μη εγκαίρου καταβολής, υπολογιζομένων για τις ανάγκες της παρούσας Διατάξεως, με το προεξοφλητικό επιτόκιο της Τράπεζας της Γαλλίας προσαυξημένο κατά 1 %.

2. Απορρίπτει την αίτηση κατά τα λοιπά.

3. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Η έγγραφη διαδικασία στην κύρια υπόθεση διεξήχθη κανονικά.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Με Διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1983, κατ' εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την εκδίκαση της υπόθεσης στο δεύτερο τμήμα.

Μετά την έκδοση υπό του Δικαστηρίου, στις 19 Οκτωβρίου 1983, της απόφασής του στην υπόθεση 265/82, Usinor κατά Επιτροπής, που είχε ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής της 13ης Αυγούστου 1982, η οποία επέβαλε στην Usinor πρόστιμο για υπέρβαση της ποσόστωσης παραγωγής της για την κατηγορία I κατά το τρίτο τρίμηνο 1981, και μετά την έκδοση στις 29 Φεβρουαρίου 1984, της απόφασης στην υπόθεση 270/82 (Estel NV κατά Επιτροπής), το Δικαστήριο κάλεσε κάθε διάδικο να απαντήσει γραπτώς στην ερώτηση κατά πόσο οι αποφάσεις αυτές ασκούν επιρροή επί της προκειμένης υπόθεσης.

Στις 23 Μαρτίου 1984 η εταιρία Usinor δήλωσε στο Δικαστήριο ότι παραιτούνταν των λόγων για έλλειψη νομιμότητας των γενικών αποφάσεων περί χορηγήσεως ποσοστώσεων, αλλά διατηρούσε την προσφυγή της στο μέτρο που αφορά το ύψος του προστίμου.

Κατά το τελευταίο στάδιο των αιτημάτων της η εταιρία Usinor ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Μαρτίου 1983 και, ειδικότερα, τα πρόσθετα πρόστιμα λόγω υποτροπής, καθόσον τα πρόστιμα για υπερβάσεις των ποσοστώσεων παράδοσης και τα βασικά πρόστιμα αφορούν τις κατηγορίες Ιβ (εν μέρει), Ιδ και V·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Η Επιτροπή από την πλευρά της δήλωσε στο Δικαστήριο στις 4 Απριλίου 1984 ότι διατηρούσε το πρόσθετο πρόστιμο που επέβαλε στην προσφεύγουσα λόγω υποτροπής.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων κατά την έγγραφη διαδικασία

Σύμφωνα με τα στοιχεία της *προσφεύγουσας*, τα οποία η Επιτροπή δεν αμφισβητεί, τα πρόστιμα που της επιβλήθηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση αναλύονται ως εξής:

	Βασικό πρόστιμο (75 ECU ανά τόνο)	Πρόσθετο λόγω υποτροπής (+ 10 %)	Πρόσθετο λόγω υπέρβασης άνω του 10 % της ποσόστωσης (+ 10 %)	Σύνολο ECU
Προϊόντα της κατηγορίας Ι6				
— Παραδόσεις (30 912 τ.)	2 318 400	231 840		2 550 240
— Παραγωγή (20 % των 23 735 τ., δηλαδή 4 747 τ.)	356 025	35 602		391 627
Προϊόντα της κατηγορίας Ιγ				
— Παραδόσεις (12 168 τ.)	912 600	91 260	91 260	1 095 120
Προϊόντα της κατηγορίας Ιδ				
— Παραδόσεις (18 759 τ.)	1 406 925	140 692	140 693	1 688 310
— Παραγωγή (20 % των 15 036 τ., δηλαδή 3 077 τ.)	225 525	22 553	22 552	270 630
Προϊόντα της κατηγορίας V				
— Παραδόσεις (3 767 τ.)	282 525	28 252		310 777
— Παραγωγή (20 % των 335 τ., δηλαδή 67 τ.)	5 025	502		5 527
Σύνολο ECU	5 507 025	550 701	254 505	6 312 231
δηλαδή σε γαλλικά φράγκα (6,7153)	36 981 324	3 698 123	1 709 078	42 388 525

Κατά το τελευταίο στάδιο της επιχειρηματολογίας της η προσφεύγουσα προβάλλει κυρίως κατά της προσβαλλόμενης απόφασης τους ακόλουθους λόγους για τους οποίους το Δικαστήριο θα πρέπει να μειώσει το πρόστιμο:

— δεν συντρέχει περίπτωση κύρωσης λόγω υποτροπής: οι υπερβάσεις του τετάρτου τριμήνου 1981 αφορούσαν άλλες κατηγορίες προϊόντων από την υπέρβαση του τρίτου τριμήνου·

— η διπλή κύρωση για υπερβάσεις παραγωγής και παράδοσης αντιβαίνει στο άρθρο 12 της απόφασης 1831/81·

— η υπέρβαση στην κατηγορία Ι6 αφορούσε παραγωγή για την οποία δεν υπήρχε υποχρέωση να δηλωθεί·

— η υπέρβαση στην κατηγορία Ιδ αφορούσε αναπόφευκτη υπέρβαση λόγω της απρόβλεπτης αύξησης της ζήτησης νέου προϊόντος·

— επειδή το άρθρο 14 της απόφασης 1831/81, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 1832/81, εισάγει διακρίσεις, πρέπει να μειωθεί το πρόστιμο όσον αφορά τα προϊόντα της κατηγορίας V.

Η *Επιτροπή* θεωρεί αβάσιμους όλους τους λόγους της προσφυγής.

Α — Ως προς το πρόσθετο πρόστιμο λόγω υποτροπής

Η *προσφεύγουσα* αμφισβητεί το γεγονός ότι της επιβλήθηκε κύρωση λόγω υποτιθέμενης καθ' υποτροπή υπέρβασης ποσοστώσεων.

α) Οι υπερβάσεις κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981 στις κατηγορίες Ι6, Ιγ, Ιδ και V δεν αφορούσαν το ίδιο προϊόν με την υπέρβαση κατά το τρίτο τρίμηνο, η οποία είχε σχέση με προϊόντα της κατηγορίας Ια.

Το άρθρο 12 της απόφασης 1831/81 ουδόλως προβλέπει ότι η υπέρβαση κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου τριμήνου για ένα ή περισσότερα προϊόντα συνιστά υποτροπή σε σχέση με την υπέρβαση προηγούμενου τριμήνου σε ένα ή περισσότερα προϊόντα άλλης κατηγορίας. Μια τέτοια ερμηνεία έρχεται σε αντίθεση προς τη διατύπωση και τους στόχους της απόφασης 1831/81 και παραβιάζει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των παραγωγών στο μέτρο που η ερμηνεία αυτή έρχεται σε αντίθεση προς ερμηνεία που έχει δώσει προηγουμένως η ίδια η Επιτροπή.

6) Η διατύπωση του άρθρου 12, δεύτερη παράγραφος, της απόφασης 1831/81 δεν επιδέχεται άλλη ερμηνεία παρά ότι έχει την έννοια ότι το πρόστιμο προσαυξάνεται αν ο παραγωγός ενός μόνο προϊόντος υπερβαίνει κατά 10 % ή περισσότερο την ποσόστωσή *του* και αν μια επιχείρηση που παράγει προϊόντα διαφόρων κατηγοριών υπερβαίνει, κατά το ίδιο ποσοστό, τις ποσοστώσεις *της*. Η δομή του όλου συστήματος στηρίζεται σε διακεκριμένες ποσοστώσεις ανάλογα με τα προϊόντα, οι οποίες καθορίζονται, παρακολουθούνται, ελέγχονται και τιμωρούνται ξεχωριστά· καθ' υποτροπή υπέρβαση μπορεί να συντρέξει μόνο σε περίπτωση δεύτερης υπέρβασης για το ίδιο προϊόν.

γ) Οι αναγκαστικές διατάξεις του συστήματος επιτήρησης και του συστήματος ποσοστώσεων παραγωγής ορισμένων προϊόντων πρέπει να ερμηνεύονται στενά, τόσο κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, όσο και για να διασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου που οφείλεται στους επιχειρηματίες.

Εν πάση περιπτώσει η Επιτροπή δεν υπέχει υποχρέωση να προσαυξήσει το πρόστιμο: το άρθρο 12 προβλέπει μόνο δυνατότητα προσαύξησης.

δ) Τα επιχειρήματα περί αποτελεσματικότητας του συστήματος, που προβάλλει η Επιτροπή προκειμένου να εφαρμοστεί η διάταξη της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 12, δεν είναι πειστικά.

Πρόστιμο 75 ECU ανά τόνο αποτελεί πολύ βαριά κύρωση· υπερβάσεις δεν μπορούν να αποφασίζονται εσκεμμένα, αλλά οφείλονται σε κατάσταση ανάγκης, σε κακή ερμηνεία των κειμένων διατάξεων ή σε έλλειψη συντονισμού, η οποία είναι αναπό-

φευκτη εντός μεγάλων ομίλων επιχειρήσεων.

Η Επιτροπή εξάλλου αγνοεί την πραγματικότητα της αγοράς όταν υποστηρίζει ότι το σύστημα που περιορίζει την έννοια της καθ' υποτροπή υπέρβασης στις επανειλημμένες υπερβάσεις στο ίδιο προϊόν παρέχει τη δυνατότητα στις μεγάλες επιχειρήσεις να επιλέγουν μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων για τις υπερβάσεις ποσοστώσεων και επιτρέπει σ' αυτές να αποδιοργανώνουν μονίμως την αγορά σιδήρου και χάλυβα: στην αγορά δεν υπάρχει ζήτηση για όλα τα προϊόντα για να μπορεί μια επιχείρηση που παράγει πολλά προϊόντα να υπερβαίνει την ποσόστωσή της πότε στο ένα και πότε στο άλλο προϊόν.

ε) Η ερμηνεία της Επιτροπής οδηγεί σε διάκριση σε βάρος των παραγωγών πολλών προϊόντων και, ακόμη περισσότερο, των ολοκληρωμένων επιχειρήσεων στις οποίες υπάγεται κατά νόμο μεγάλος αριθμός εργοστασίων που απολαύουν διαχειριστικής αυτονομίας. Για τέτοιες επιχειρήσεις είναι σχεδόν αδύνατο να αποφευχθεί οιαδήποτε υπέρβαση στα προϊόντα όλων των κατηγοριών κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου· αντίθετα, η τήρηση των ποσοστώσεων είναι σχετικά ευχερής για τον παραγωγό ενός προϊόντος ή για την επιχείρηση που περιλαμβάνει μόνο έναν ή μικρό αριθμό εργοστασίων, ακόμη και αν παράγει προϊόντα διαφόρων κατηγοριών.

στ) Με εσωτερική της απόφαση η Επιτροπή δεσμεύτηκε να χαρακτηρίζει ως υπερβάσεις καθ' υποτροπή τις υπερβάσεις στο ίδιο προϊόν· η ερμηνεία αυτή γνωστοποιήθηκε σε όλους τους παραγωγούς.

Ο νέος ορισμός που δίνει η Επιτροπή στην έννοια της υποτροπής, για πρώτη φορά με την ευκαιρία της επίδικης απόφασης, επισύρει βαρύτερες συνέπειες καθόσον έχει την έννοια ότι το κριτήριο της υποτροπής ισχύει καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει η απόφαση 1831/81. Η Επιτροπή όφειλε τουλάχιστον να γνωστοποιήσει πριν από το τέταρτο τρίμηνο 1981 τη νέα ερμηνεία που δίνει στην υποτροπή· η υποτροπή δεν μπορεί να έχει εφαρμογή κατά την προηγούμενη περίοδο και τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα για το λόγο αυτόν (550 701 ECU) πρέπει επομένως να ακυρωθούν.

Η *Επιτροπή* αναφέρει ότι οι αυστηρές κυρώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 12, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης 1831/81 αποτελούν το μοναδικό μέσο για να τηρηθεί το σύστημα των ποσοστώσεων.

α) Προς αποτροπή των επιχειρήσεων, οι οποίες με σοβαρές και επανειλημμένες υπερβάσεις διαταράσσουν την ισορροπία μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης σε αγορά που περνά περίοδο κρίσης, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί αύξηση του «κανονικού» προστίμου· το ύψος και ο αριθμός των υπερβάσεων κατά την περίοδο εφαρμογής των συστημάτων ποσοστώσεων παραγωγής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των προστίμων. Αν εξέλιπαν τέτοιες διατάξεις, τα συστήματα διαδοχικών ποσοστώσεων, τα οποία θεσπίζονται κάθε φορά για περιορισμένες χρονικές περιόδους και ρυθμίζουν αυστηρά την αγορά ανά τρίμηνα, θα είχαν πολύ λιγότερες πιθανότητες επιτυχίας.

β) Η Επιτροπή, ασκώντας τις αρμοδιότητες που της παρέχει το άρθρο 12, επιβάλλει προσαυξήσεις κατά 10 % επί των 75 ECU ανά τόνο στις επιχειρήσεις που εμφανίζουν ζημία, κατά 25 % στις επιχειρήσεις που εμφανίζουν κέρδη και διπλασιασμό (20 % και 50 %) σε περίπτωση υπερβάσεων άνω του 10 % ή διαδοχικών υπερβάσεων εφόσον συντρέχουν οι δύο περιπτώσεις.

Τα ποσοστά αυτά είναι σαφώς κάτω του ορίου του 100 % που επιτρέπει το άρθρο 12 και αποτελούν τις μοναδικές επί του σημείου αυτού «εσωτερικές αποφάσεις» της Επιτροπής.

Οι κυρώσεις αυτές έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα. Το σύστημα το οποίο θα επέβαλλε βαρύτερες κυρώσεις για τις επανειλημμένες υπερβάσεις στην ίδια κατηγορία προϊόντων όχι μόνο θα εισήγαγε διακρίσεις μεταξύ παραγωγών ενός προϊόντος και παραγωγών περισσοτέρων κατηγοριών, αλλά θα ήταν και παράλογο: οι μεγάλες επιχειρήσεις θα επέλεγαν μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων για τις οποίες θα υπερέβαιναν τις ποσοστώσεις και έτσι θα διατάρασσαν μονίμως την αγορά σιδήρου και χάλυβα.

Ο ισχυρισμός ότι είναι ιδιαίτερα δυσχερές για τον παραγωγό περισσοτέρων προϊόντων να αποφύγει οιαδήποτε υπέρβαση στα προϊόντα όλων των κατηγοριών δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Ο ισχυρισμός αυτός διαψεύδεται από την ίδια τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας.

Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έρχεται σε αντίθεση ούτε προς τη διάταξη του άρθρου 12 της απόφασης 1831/81 ούτε προς το άρθρο 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ· διασφαλίζει μάλλον την καλύτερη και ίσως την ταχύτερη επίτευξη του στόχου του συστήματος.

γ) Ως προς την αρχή της αναλογικότητας, διαπιστώνεται ότι το ύψος του προστίμου είναι ανάλογο προς τη φύση της παράβασης — δεύτερη παράβαση των αποφάσεων της Επιτροπής — είτε πρόκειται για μεγάλη είτε για μικρή επιχείρηση, παραγωγό ενός μόνο προϊόντος ή παραγωγό που κατασκευάζει περισσότερες κατηγορίες προϊόντων.

δ) Όσον αφορά την υποτιθέμενη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων, θα πρέπει να αναφερθεί ότι προφορικές δηλώσεις υπαλλήλων της Επιτροπής και πρακτικά που συνέταξε ο σύνδεσμος επιχειρήσεων δεν είναι δυνατό να δεσμεύουν την Επιτροπή· εν πάση περιπτώσει, οι εν λόγω δηλώσεις έλαβαν χώρα την άνοιξη 1983 και δεν έχουν καμία σχέση με τις υπερβάσεις της προσφεύγουσας κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981.

Β — Ως προς τη διπλή κύρωση

Η *προσφεύγουσα* προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρανόμως επέβαλε διπλή κύρωση για υπέρβαση των ποσοστώσεων παραγωγής και για υπερβάσεις των ποσοστώσεων παράδοσης στην κοινή αγορά. Για το λόγο αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί όσον αφορά τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων παράδοσης για τις κατηγορίες Ι6 (356 025 ECU), Ιδ (225 525 ECU) και V (5 025 ECU).

α) Η διπλή αυτή κύρωση έρχεται σε αντίθεση προς τη λογική του συστήματος και την ερμηνεία που είχε δώσει προηγουμένως η ίδια η Επιτροπή στο άρθρο 12 της απόφασης 1831/81 καθώς και στις διατάξεις της απόφασης αυτής περί ποσοστώσεων και υπέρβασής τους.

Το γεγονός ότι οι υπερβάσεις παράδοσης στην κοινή αγορά είναι ανώτερες των υπερβάσεων των ποσοστώσεων παραγωγής σημαίνει ότι οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής διατέθηκαν εξ ολοκλήρου για παραδόσεις στην κοινή αγορά και ότι σημειώθηκε επομένως μείωση των εξαγωγών προς τις τρίτες χώρες. Η Επιτροπή συνεπώς, επιβάλλοντας κύρωση για την υπέρβαση των παραδόσεων στην κοινή αγορά, επέβαλε επίσης κύρωση για τα

προϊόντα της υπέρβασης παραγωγής, καθόσον η υπέρβαση αυτή διατέθηκε εξ ολοκλήρου για παραδόσεις στην κοινή αγορά. Επιβάλλοντας κύρωση για αμφότερες τις υπερβάσεις αυτές, η Επιτροπή επέβαλε κύρωση δύο φορές για τον ίδιο τόνο προϊόντων.

6) Περιττεύει η επιβολή διπλής κύρωσης στο πλαίσιο της απόφασης 1831/81 διότι έχει παρέλθει η περίοδος εφαρμογής της και δεν είναι πλέον δυνατόν να επηρεαστεί η συμπεριφορά των επιχειρήσεων.

γ) Δεδομένου ότι το σύστημα του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ αποτελεί σύστημα παρεκκλίσεων και εξαιρέσεων, τα πρόστιμα που προβλέπει πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να εφαρμόζεται με ιδιαίτερη αυστηρότητα η αρχή «nulla poena sine lege». Από την ένατη αιτιολογική σκέψη και από το άρθρο 9 της απόφασης 2794/80, της 31ης Οκτωβρίου 1980 για τη θέσπιση συστήματος ποσοστώσεων παραγωγής χάλυβα για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 291, σ. 1), καθώς και από το άρθρο 12 της απόφασης 1831/81 προκύπτει ότι δεν προβλέπεται καμιά επιβαρυντική επιβολή κύρωσης σε περίπτωση συρροής υπερβάσεων παραγωγής και υπερβάσεων παράδοσης στην κοινή αγορά.

δ) Δεν είναι δυνατό η Επιτροπή με δική της πρωτοβουλία, και χωρίς να τηρήσει τις διαδικασίες που προβλέπει η Συνθήκη για την έκδοση πράξεων κανονιστικού χαρακτήρα, να επιβάλλει κύρωση βαρύτερη από αυτή που προβλέπει το άρθρο 12 της απόφασης 1831/81.

Η επιβολή νέων αυστηρότερων κυρώσεων που δεν προβλέπονται στη γενική απόφαση συνιστά κατάχρηση εξουσίας η οποία συνεπάγεται κατ' ανάγκη την ακύρωση της προσβαλλόμενης ατομικής απόφασης.

ε) Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων μεταξύ της Επιτροπής και των εκπροσώπων του Eurofer (Ευρωπαϊκής Ένωσης Βιομηχανιών Σιδήρου και Χάλυβα), η Επιτροπή παρέσχε τη διαβεβαίωση ότι δεν θα επέβαλλε τη διπλή αυτή κύρωση. Αν η προσφεύγουσα είχε και την ελάχιστη ακόμη αμφιβολία ως προς το σημείο αυτό, θα αποκτούσε συμπληρωματικές ποσοστώσεις παραγωγής έτσι ώστε θα απέφευγε να υποστεί κύρωση για τις υπερβάσεις της στις ποσοστώσεις παραγωγής. Η επιβολή αναδρομικά διπλής κύρωσης, την οποία οι παραγωγοί δεν μπορούσαν να προβλέψουν στις αρχές του τετάρτου τριμήνου 1981, έρχεται σε αντίθεση προς το σεβασμό της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των παραγωγών, και ιδίως των μελών του Eurofer, ως προς την ερμηνεία που τους δόθηκε σχετικά με το σύστημα επιβολής κυρώσεων.

Αν γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία της Επιτροπής, τότε θα πρέπει να θεωρηθεί αδύνατη οιαδήποτε εμπιστοσύνη και συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και του Eurofer· αυτές όμως οι σχέσεις εμπιστοσύνης είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του συστήματος των ποσοστώσεων, καθόσον το Eurofer αποτελεί για την Επιτροπή τον «ιμάντα μετάδοσης κίνησης» για να επιτυγχάνουν τα αποφασιζόμενα μέτρα.

στ) Στην πραγματικότητα η Επιτροπή υιοθέτησε και γνωστοποίησε στους επιχειρηματίες μια τακτική την οποία μετέβαλε αργότερα τηρώντας αναδρομικά νέα στάση. Η αρχή της ασφάλειας του δικαίου απαιτεί η νομοθεσία που επιβάλλει βάρη στον πολίτη να είναι σαφής και ακριβής για να μπορεί να γνωρίζει χωρίς ασάφειες τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του και να λαμβάνει κατά συνέπεια τα μέτρα του. Αν παρ' ελπίδα το Δικαστήριο θεωρήσει ως νόμιμη τη διπλή κύρωση που ισχυρίζεται η Επιτροπή ότι μπορεί να επιβάλει, κατ' εφαρμογή της αρχής της μη αναδρομικότητας θα πρέπει να κρίνει ότι για το τέταρτο τρίμηνο 1981 δεν μπορεί να επιβληθεί καμιά κύρωση.

Η *Επιτροπή* φρονεί ότι το επίδικο πρόστιμο δεν αποτελεί διπλή κύρωση, επί του υπό κρίση σημείου συμβιβάζεται πλήρως προς το άρθρο 12 της απόφασης 1831/81 και ουδόλως παραβιάζει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων.

α) Από τη διάταξη του άρθρου 12 της απόφασης 1831/81 προκύπτει σαφώς ότι τα πρόστιμα καθορίζονται αντικειμενικά για όλες τις επιχειρήσεις· κατά γενικό κανόνα το πρόστιμο ποικίλλει μόνο ανάλογα με το βαθμό της υπέρβασης της ποσόστωσης. Εντός του συστήματος αυτού δεν έχουν θέση υποκειμενικοί λόγοι που συνδέονται με την ιδιαίτερη θέση κάθε επιχείρησης ή όλων των επιχειρήσεων που ανήκουν σε μια ένωση. Η αυστηρότητα του συστήματος δικαιολογείται από την ανάγκη να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος των ποσοστώσεων· λόγω της σοβαρής κρίσης στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα η Επιτροπή αναγκάστηκε να λάβει ειδικά μέτρα τα οποία μόνο αν εφαρμοστούν αυστηρά και αυτόματα θα είναι δυνατό να αποφευχθούν μεταξύ των επιχειρήσεων διακρίσεις ικανές να βλάψουν το όλο σύστημα.

Δυνάμει του άρθρου 5 της απόφασης 1831/81, οι επιχειρήσεις υπέχουν ανά τρίμηνο δυο υποχρεώσεις: οφείλουν να μεριμνούν η παραγωγή των διαφόρων προϊόντων σιδήρου και χάλυβα να μην υπερβαίνει τις καθορισμένες ποσότητες και να μην παραδίδουν στην κοινή αγορά περισσότερο από το τμήμα της ποσόστωσης που καθόρισε η Επιτροπή. Οι επιχειρήσεις είναι δυνατό να παραβαίνουν ανά τρίμηνο την κανονιστική αυτή ρύθμιση για κάθε κατηγορία προϊόντων με δύο διαφορετικούς τρόπους: υπερβαίνοντας την ποσόστωση παραγωγής και υπερβαίνοντας το τμήμα της ποσόστωσης αυτής που είναι δυνατό να διατεθεί στην κοινή αγορά. Η λογική του συστήματος συνεπάγεται ότι οι δύο αυτές υπερβάσεις συνοδεύονται από κυρώσεις. Από το άρθρο 12 προκύπτει ότι επιβάλλεται πρόστιμο τόσο για την υπέρβαση της ποσόστωσης παραγωγής όσο και για την υπέρβαση του τμήματος της ποσόστωσης που είναι δυνατό να διατεθεί στην κοινή αγορά· αν κατά τη διάρκεια ενός τριμήνου για μια κατηγορία προϊόντων σημειωθεί υπέρβαση των δυο αυτών ποσοτήτων, επιβάλλεται πρόστιμο για καθεμία από τις υπερβάσεις. Στόχος του άρθρου 12 είναι να επιβάλλεται αποτελεσματική κύρωση για οιαδήποτε παράβαση του συστήματος ποσοστώσεων.

Αν σε περίπτωση υπέρβασης της ποσόστωσης και του τμήματος της ποσόστωσης που μπορεί να διατεθεί στην κοινή αγορά η Επιτροπή μπορούσε να επιβάλει κύρωση μόνο για μια από τις δυο υπερβάσεις, τότε θα διακινδύνευε το σύστημα του άρθρου 5.

β) Η Επιτροπή στην πραγματικότητα δεν επέβαλε κύρωση δυο φορές για την ίδια υπέρβαση. Θα υπήρχαν δυο κυρώσεις για το ίδιο πραγματικό περιστατικό αν όλη η παραγωγή των επιχειρήσεων χάλυβα και σιδήρου είχε διατεθεί στην κοινή αγορά· στην περίπτωση αυτή η υπέρβαση της ποσόστωσης παραγωγής θα συνεπαγόταν κατ' ανάγκη αύξηση των παραδόσεων στην κοινή αγορά και η επιβολή κύρωσης για τις δυο υπερβάσεις θα κατέληγε πράγματι στην περίπτωση αυτή να κολάζεται δυο φορές η ίδια πράξη.

Μια επιχείρηση όμως μπορεί να υπερβαίνει την ποσόστωση παραγωγής της διότι έχει τη δυνατότητα να παραδίδει μεγαλύτερες ποσότητες στην παγκόσμια αγορά. Στην περίπτωση αυτή δεν σημειώνεται υπέρβαση του τμήματος της ποσόστωσης που μπορεί να διαθέσει στην κοινή αγορά. Αντίθετα, μια επιχείρηση μπορεί να τηρεί την

ποσόστωση παραγωγής της, να υπερβαίνει όμως το τμήμα της ποσόστωσης αυτής που μπορεί να διατεθεί στην κοινή αγορά αν μειωθούν οι εξαγωγές της προς τρίτες χώρες. Θα επρόκειτο για δυο διαφορετικά περιστατικά τα οποία δεν θα συνέπιπταν κατ' ανάγκη· αν σε συγκεκριμένη περίπτωση οι δυο υπερβάσεις συμπίπτουν, μπορούν να χαρακτηριστούν διακεκριμένες παραβάσεις για τις οποίες είναι δυνατό να επιβληθεί βαρύτερη κύρωση. Η υπέρβαση της ποσόστωσης παραγωγής σε συνδυασμό με την υπέρβαση του τμήματος της ποσόστωσης που είναι δυνατό να διατεθεί στην κοινή αγορά αποτελεί βαρύτερη παράβαση για την οποία το άρθρο 12 προβλέπει δύο πρόστιμα. Το άρθρο 12 δεν καθορίζει διπλό πρόστιμο για μια μοναδική παράβαση.

Δεν θα ήταν δίκαιο η επιχείρηση η οποία διαπράττει δυο παραβάσεις — υπερπαραγωγή και υπερδιάθεση — να τιμωρείται με τον ίδιο τρόπο που τιμωρείται η επιχείρηση η οποία διαπράττει μια μόνο παράβαση.

γ) Είναι ανακριβές να γίνεται λόγος για «επιβαρυντική περίσταση της ποινής»: υπάρχουν δυο κυρώσεις για δυο διαφορετικές παραβάσεις οι οποίες προβλέπονται από την απόφαση 1831/81. Η Επιτροπή δεν εξέδωσε καμιά αυστηρότερη διάταξη «κατά τη διαδρομή»· το άρθρο 12 παραμένει αμετάβλητο.

δ) Οι προφορικές δηλώσεις υπαλλήλων της Επιτροπής πρέπει να επικυρώνονται επίσημα από τις αρμόδιες αρχές, την Επιτροπή ή το σχετικά εξουσιοδοτημένο μέλος της. Η σιωπή της Επιτροπής δεν μπορεί να έχει την ισχύ συναίνεσης.

Η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του πολίτη μπορεί να υπάρξει μόνο έναντι κοινοτικών διατάξεων από τις οποίες προσδοκά ή αρύεται δικαιώματα και όχι έναντι υποτιθέμενης δήλωσης υπαλλήλου η οποία ουδόλως δεσμεύει την Επιτροπή. Το άρθρο 12 όμως της απόφασης 1831/81 προβλέπει πρόστιμο για οιαδήποτε υπέρβαση. Επιπλέον η έννοια της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης συνεπάγεται ότι οι ιδιώτες έχουν κάθε λόγο να προσδοκούν ότι θα τηρηθεί το ευεργετικό καθεστώς από το οποίο αρύονται δικαιώματα και του οποίου η κατάργηση, με άμεσο αποτέλεσμα και χωρίς προειδοποίηση, μπορεί να τους προκαλέσει ζημία· στην υπό κρίση υπόθεση εντούτοις το υποτιθέμενο ευεργετικό καθεστώς από το οποίο η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αντλεί δικαιώματα δεν θεσπίστηκε παρά μόνο αφού είχε υπερβεί τις ποσοστώσεις της και τα τμήματα των ποσοστώσεων κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981.

ε) Η Επιτροπή δεν είχε ποτέ την πρόθεση να ζητήσει από το Eurofer να της δώσει τη νομική ερμηνεία των αποφάσεών της ή συμβουλές όσον αφορά τα πρόστιμα.

Γ — Ως προς τις υπερβάσεις στην κατηγορία Ιβ

Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι ορισμένες ποσότητες προϊόντων δεν έπρεπε να θεωρηθούν και να δηλωθούν ως προϊόντα της κατηγορίας Ιβ· το βασικό πρόστιμο που επιβλήθηκε για την υπέρβαση στην κατηγορία αυτή έπρεπε να μειωθεί κατά ποσό 60 525 ECU, το οποίο αντιστοιχεί σε υπέρβαση 4 034 τόνων, λόγω ανακριβούς εφαρμογής των όρων για τη χορήγηση ποσοστώσεων.

α) Λόγω τεχνικών δυσχερειών που ανέκυψαν κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981 η προσφεύγουσα αναγκάστηκε να καταφύγει σε υπεργολάβους προκειμένου να παραδώσει εντός των προθεσμιών στους πελάτες της προϊόντα της κατηγορίας Ιγ (λαμαρίνες γαλβανισμένες)· το σύστημα των ποσοστώ-

σεων προβλέπει ότι αν μια επιχείρηση μεταποιεί η ίδια ένα προϊόν της κατηγορίας Ι6 (λαμαρίνες ψυχρής ελάσεως) σε προϊόντα της κατηγορίας Ιγ, οι ποσοστώσεις που χορηγούνται στην επιχείρηση αυτή δεν περιλαμβάνουν την παραγωγή λαμαρίνας ψυχρής ελάσεως διότι οι ποσοστώσεις της χορηγούνται αποκλειστικά για το έτοιμο προϊόν Ιγ. Επειδή αναγκάστηκε να εκχωρήσει σε υπεργολάβους τις ποσοστώσεις Ιγ που αντιστοιχούν στις γαλβανισμένες λαμαρίνες που επεξεργάστηκαν οι υπεργολάβοι, η προσφεύγουσα δεν δήλωσε τις λαμαρίνες ψυχρής ελάσεως που παρήγαγε η ίδια και για τις οποίες δεν της είχε χορηγηθεί καμιά ποσόστωση.

6) Η λύση αυτή συμβιβάζεται με τους στόχους που επιδιώκει το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ: δεν επέρχεται καμιά αύξηση της παραγωγής των εν λόγω ημικατεργασμένων προϊόντων ούτε των τελικών προϊόντων και η ποσότητα των προϊόντων Ιγ που διατίθεται στην αγορά ανταποκρίνεται στις ποσοστώσεις Ιγ που έχουν χορηγηθεί στην προσφεύγουσα.

γ) Η προσφεύγουσα ειδοποίησε έγκαιρα τις ομάδες ελέγχου της Επιτροπής οι οποίες όμως γνωστοποίησαν την άποψή τους καθυστερημένα σε χρόνο που η προσφεύγουσα δεν μπορούσε πλέον να αποκτήσει συμπληρωματικές ποσοστώσεις παραγωγής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 4, της απόφασης 1831/81.

Οι δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981 οφείλονται, αφενός μεν στην πολύ γενική διατύπωση της απόφασης 1831/81, αφετέρου δε στην έλλειψη πληροφοριακών στοιχείων κατά τον κατάλληλο χρόνο, δηλαδή πριν λήξει η προθεσμία ανταλλαγής, ως προς τη διαδικασία που θα ήθελε να θεσπίσει η Επιτροπή. Κατά το χρόνο που ανέκυψαν οι δυσκολίες η Επιτροπή δεν είχε προτείνει ακόμα καμιά λύση.

δ) Η Επιτροπή αναγνώρισε καθυστερημένα ότι σε περιπτώσεις παρόμοιες με την περίπτωση της Usinor κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981, έπρεπε να βρεθεί γενική λύση· για το σκοπό αυτόν εξέδωσε την απόφαση 1619/83, της 8ης Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 159, σ. 56), η οποία προβλέπει συγκεκριμένα ότι «για να διευκολυνθούν οι ανταλλαγές ποσοστώσεων μεταξύ των επιχειρήσεων, πρέπει να δημιουργηθούν, με σκοπό να μεταβιβαστούν, ποσοστώσεις για προϊόντα τα οποία δεν υπάγονται στο σύστημα ποσοστώσεων γιατί η μεταγενέστερη μεταποίησή τους έχει πραγματοποιηθεί στην ίδια επιχείρηση». Αν η Επιτροπή είχε εκδώσει νωρίτερα την απόφαση 1619/83, η προσφεύγουσα θα είχε ζητήσει τη χορήγηση εικονικών ποσοστώσεων Ι6 για τις οποίες δεν είχε δικαίωμα δυνάμει του προηγούμενου καθεστώτος· υπό το νέο καθεστώς θα είχε εκχωρήσει στους υπεργολάβους γαλβανισμού τις ποσοστώσεις παραγωγής Ιγ και η Επιτροπή θα της είχε χορηγήσει ως συμπλήρωμα τις ποσοστώσεις Ι6 που αντιστοιχούν σε λαμαρίνες ψυχρής ελάσεως σε ρόλους που παρέδωσε στους υπεργολάβους της. Η λύση των μεταβιβάσεων των ποσοστώσεων παραγωγής, την οποία υιοθέτησε τελικά η Επιτροπή, καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα με τη λύση που υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Είναι εντελώς περίεργο να επιβάλλεται κύρωση στην προσφεύγουσα για την υπέρβαση που διαπιστώθηκε, ενώ δεν μπορούσε να την αποφύγει και είχε αναζητήσει πρακτική λύση λαμβανομένου υπόψη ότι δεν υπάρχει σαφής και ακριβής διάταξη νόμου.

ε) Το γεγονός ότι κατά το πρώτο τρίμηνο 1982 η προσφεύγουσα μπόρεσε να συμμορφωθεί με τις οδηγίες της Επιτροπής για την ερμηνεία της απόφασης 1831/81 εξηγείται από το ότι η Επιτροπή τελικά γνωστοποίησε την άποψή της. Από αυτό δεν συνάγεται ότι ήταν ορθή η ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή σε ένα πολύ γενικό κείμενο.

στ) Καμιά από τις λύσεις που συνέστησε καθυστερημένα η Επιτροπή δεν ήταν δυνατό να υιοθετηθεί.

Δεν ήταν δυνατό να δηλωθεί εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών η απόκτηση από τρίτους των ποσοστώσεων Ι6 που ήταν αναγκαίες κατά τους πρώτους δυο μήνες του τετάρτου τριμήνου 1981· ήταν εντελώς ανέφικτο να ζητηθεί η μεταφορά ποσοστώσεων Ιγ για λόγους εμπορικής φύσης· ενόψει των τεχνικών δεδομένων, θα ήταν εκτός πραγματικότητας να ζητηθεί από τις επιχειρήσεις γαλβανισμού να παράγουν λαμαρίνες ψυχρής ελάσεως.

ζ) Σε μια τόσο δύσκολη αγορά όσο η αγορά του χάλυβα, όπου δεν πρέπει να χάνονται πελάτες και όπου οι ανταγωνιστές, κυρίως από τρίτες χώρες, είναι παρόντες και καιροφυλακτούν, πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στην ικανοποίηση των πελατών. Η Επιτροπή αγνοεί την πραγματικότητα αυτή. Η στάση της αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας: οδηγεί στην επιβολή κύρωσης για καθαρά τυπική υπέρβαση η οποία οφείλεται σε επιτακτικές ανάγκες.

Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι οι αμφισβητούμενες ποσοστώσεις καταλογίσηκαν σύμφωνα με την απόφαση 1831/81, ότι δεν μπορεί να κατηγορηθεί για καθυστέρηση ή αδικία και ότι δεν συντρέχει κανείς λόγος να υιοθετηθεί η ερμηνεία της προσφεύγουσας.

α) Από το άρθρο 1 και το παράρτημα Ι της απόφασης 1831/81 προκύπτει ότι για τις ποσοστώσεις τα μόνα προϊόντα που αποκλείονται από την κατηγορία Ι6, πλην των δύο συγκεκριμένων προϊόντων, είναι τα προϊόντα που έχουν επενδυθεί με άλλο τρόπο στην *ίδια* επιχείρηση. Οι διατάξεις αυτές είναι σαφείς· δεν μπορεί να γίνει δεκτή η «πλασματική» ερμηνεία της προσφεύγουσας.

β) Αν οι επιχειρήσεις επικαλούνται πλασματικές καταστάσεις και προτείνουν ειδικές ερμηνείες των διατάξεων, τότε αναλαμβάνουν και τον κίνδυνο.

γ) Πράγματι, οι ομάδες ελέγχου της Επιτροπής δεν καθυστέρησαν να εκφράσουν την άποψή τους.

δ) Η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να καταφύγει σε άλλες μεθόδους για να αποφύγει τις επίδικες υπερβάσεις: μπορούσε να αποκτήσει από τρίτους τις αναγκαίες ποσοστώσεις Ι6 κατά τους πρώτους δύο μήνες του κρίσιμου τριμήνου· μπορούσε να ζητήσει από την Επιτροπή να μεταφέρει τις ποσοστώσεις της Ιγ, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, της απόφασης 1831/81· μπορούσε να ζητήσει από τρίτους την κατασκευή και το γαλβανισμό λαμαρίνας με αντάλλαγμα ομοειδή εκχώρηση μετά την αποκατάσταση της τεχνικής βλάβης. Δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί οι λόγοι που επικαλείται η προσφεύγουσα για να απορρίψει τις τρεις αυτές εναλλακτικές μεθόδους· η προσφεύγουσα αντί να δώσει προτεραιότητα στην τήρηση του κοινοτικού δικαίου προτίμησε να δώσει προτεραιότητα στο δικό της κέρδος.

ε) Η παραπομπή στην απόφαση 1619/83 είναι αλυσιτελής: η απόφαση αυτή είναι πολύ μεταγενέστερη από τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά· η προσφεύγουσα δεν είχε πλέον δικαίωμα να αμφισβητήσει τη βάση επί της οποίας καθορίστηκαν οι ποσοστώσεις της· η απόφαση 1619/83 δεν κάλυπτε εν πάση περιπτώσει υποτιθέμενες περιπτώσεις ανωτέρας βίας όπως η περίπτωση που προβάλλεται εν προκειμένω, για τις οποίες προβλέπονται άλλες διατάξεις όπως το άρθρο 11, παράγραφος 3, της απόφασης 1831/81.

Δ — Ως προς τις υπερβάσεις στην κατηγορία Ιδ

Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι οι υπερβάσεις της στην κατηγορία Ιδ συνίστανται κατά μέγα μέρος από ένα εντελώς νέο προϊόν, το monogal· η ταχύτητα και η έκταση της ανάπτυξης του προϊόντος αυτού δεν επέτρεψαν να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς και κατέστησαν αναπόφευκτες τις υπερβάσεις καθόσον σε αγορά υπό κάμψη η προσφεύγουσα θα έσφαλλε σοβαρά αν δεν ικανοποιούσε τη ζήτηση της πελατείας της.

Η Επιτροπή αναγνώρισε καθυστερημένα το πρόβλημα που ανέκυπτε από τη μεταφορά της ζήτησης προς το νέο αυτό προϊόν και εξέδωσε πολύ αργά την απόφαση 1619/83 με την οποία αναγνώρισε ότι η ταχεία αύξηση των αναγκών για το προϊόν αυτό αποτελεί βαθιά μεταβολή στην αγορά χάλυβα και σιδήρου η οποία προκάλεσε απρόβλεπτες δυσχέρειες κατά την εφαρμογή του συστήματος των ποσοστώσεων.

Η επιβολή προστίμου για το λόγο αυτόν αντιβαίνει στο πνεύμα και το γράμμα της Συνθήκης καθώς και το άρθρο 16 της απόφασης 1831/81.

Η *Επιτροπή* αναφέρει ότι, εφόσον η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το ύψος των τμημάτων των ποσοστώσεών της για το εν λόγω προϊόν, δεν μπορούσε να το αμφισβητήσει πλέον μέσω της προκειμένης προσφυγής.

Από γενικότερη άποψη πρέπει να διαπιστωθεί ότι ενόψει της κατάστασης της αγοράς των προϊόντων της κατηγορίας Ιδ κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981, οι ποσοστώσεις φαίνονταν επαρκείς και εν πάση περιπτώσει μπορούσαν να επιτρέψουν μεταφορές ποσοστώσεων μεταξύ επιχειρήσεων οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν καλύψει την εν λόγω υπέβραση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η προσφεύγουσα αμέλησε να ειδοποιήσει την Επιτροπή για την κατάστασή της όσον αφορά το προϊόν monogal και αρκέστηκε να υπερβεί τις ποσοστώσεις της.

Για την εφαρμογή της απόφασης 1619/83 η επιχείρηση πρέπει να αποδεικνύει ορισμένα στοιχεία, ιδίως ότι η πελατεία ζητεί το προϊόν Ιδ αντί των προϊόντων Ιβ ή Ιγ· οιαδήποτε προσαρμογή εξάλλου στην κατηγορία Ιδ συνεπάγεται αντίστοιχη μείωση στις κατηγορίες Ιβ ή Ιγ.

Ε — Ως προς τις υπερβάσεις στην κατηγορία V

Η *προσφεύγουσα* θεωρεί ότι το άρθρο 14 της απόφασης 1831/81, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 1832/81, κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις μειώνει τις δυνατότητες μιας επιχείρησης να ζητήσει προσαρμογή της παραγωγής αναφοράς. Η διάταξη αυτή εισάγει διάκριση σε βάρος των ολοκληρωμένων επιχειρήσεων των οποίων οι ποσοστώσεις ανά προϊόν υπολογίζονται βάσει του συνολικού όγκου των προϊόντων που παράγουν, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη πολλές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες ναι μεν έχουν ανεξάρτητη διοίκηση, από νομική όμως άποψη εντάσσονται στον ίδιο όμιλο.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η επίδικη υπέρβαση οφείλεται στη δραστηριότητα ενός μικρού εργοστασίου που παράγει ένα μόνο προϊόν και βρίσκεται στην περιοχή των Παρισίων και το οποίο αν από νομική άποψη δεν ήταν ενταγμένο στον όμιλο Usinor θα μπορούσε να είχε επωφεληθεί από την προσαρμογή που προβλέπει το άρθρο 14 της απόφασης 1831/81.

Το σύστημα των ποσοστώσεων προκάλεσε εξαιρετικές δυσχέρειες στο εργοστάσιο αυτό το οποίο, γεωγραφικά απομονωμένο στην περιοχή των Παρισίων, είχε να αντιμετωπίσει ιδιαίτερες δυσχέρειες: ημέρες αναγκαστικής αργίας, εργατικά προβλήμα-

τα· δεν μπορούσε να επωφεληθεί από προσαρμογές αναφοράς λόγω των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 2, παράγραφος 3, και 14 της απόφασης 1831/81.

Επειδή οι διατάξεις αυτές εισάγουν διακρίσεις, καθόσον η μοναδική επιχείρηση του ομίλου Usinor που παράγει ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής δεν έχει τη δυνατότητα προσαρμογής παρόλο που η δυνατότητα αυτή παρέχεται στις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις που λειτουργούν ακριβώς υπό τις ίδιες συνθήκες, πρέπει το Δικαστήριο, κατά την άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, να μειώσει το πρόστιμο όσον αφορά τα προϊόντα της κατηγορίας V λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων υπό τις οποίες σημειώθηκαν οι υπερβάσεις αυτές.

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προβάλλεται κατά του άρθρου 14 της απόφασης 1831/81 είναι απαράδεκτη, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση επ' ουδενί λόγω στηρίζεται στη διάταξη αυτή, αλλά στο άρθρο 12.

Η προσφεύγουσα εξάλλου ουδόλως απέδειξε ότι η απόφαση 1831/81 δεν τήρησε την επιταγή περί ευλόγου βάσεως που περιέχεται στο άρθρο 58, παράγραφος 2, και τις αρχές που ορίζουν τα άρθρα 2, 3 και 4 της Συνθήκης· δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο για τον ισχυρισμό της ότι η απόφαση αυτή εισάγει διακρίσεις.

Ήταν αναγκαίο οι παρεκκλίσεις υπέρ των επιχειρήσεων που παράγουν ράβδους οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής και άλλους εμπορικούς χάλυβες (Aciers Marchands) να περιοριστούν σε μια ομάδα επιχειρήσεων που διακρίνονται σαφώς από τις άλλες τόσο από το μέγεθος των εγκαταστάσεών τους όσο και από την εξάρτησή τους από περιορισμένο αριθμό προϊόντων.

Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η θυγατρική της εταιρία δεν είχε να αντιμετωπίσει εξαιρετικές δυσχέρειες διότι, αντιθέτως, κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981 το ποσοστό εκμετάλλευσης της παραγωγικής της ικανότητας ήταν υψηλότερο από το ποσοστό των περισσοτέρων ανταγωνιστών της.

Η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα λόγο για μείωση του προστίμου όσον αφορά τις υπερβάσεις σε προϊόντα της κατηγορίας V.

IV — Προφορική διαδικασία

Η προσφεύγουσα εταιρία, εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο Funck-Brentano, και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον Benyon, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν σε ερωτήσεις που έθεσε το Δικαστήριο κατά τη συνεδρίαση της 21ης Ιουνίου 1984.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 15ης Νοεμβρίου 1984.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Μαΐου 1983, η Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France «Usinor», ανώνυμη εταιρία με έδρα το Puteaux (Hauts-de-Seine, Γαλλία), άσκησε, δυνάμει του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητείται, υπό την τελική μορφή των αιτημάτων, η μερική ακύρωση της απόφασης C(83) 376/5 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 1983, με την οποία

επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία πρόστιμο 6 312 231 ευρωπαϊκών λογιστικών μονάδων (ECU) λόγω υπερβάσεων των ποσοστώσεων παραγωγής της και των τμημάτων των ποσοστώσεων αυτών που μπορούσε να διαθέσει στην κοινή αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο 1981.

2 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, στις 10 Νοεμβρίου 1981 η Επιτροπή κοινοποίησε στην Usinor απόφαση που καθόριζε τις ποσοστώσεις της για το τέταρτο τρίμηνο 1981, κατ' εφαρμογή της απόφασης 1831/81/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 1981, περί εισαγωγής συστήματος επιτηρήσεως και νέου συστήματος ποσοστώσεων της παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 180, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τις αποφάσεις 1832/81, της 3ης Ιουλίου 1981, περί υπαγωγής των ράβδων οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής και των εμπορικών χαλύβων στο νέο σύστημα ποσοστώσεων (ΕΕ L 184, σ. 1), και 2804/81, της 23ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ L 278, σ. 1). Πρέπει να σημειωθεί ότι η Usinor δεν αμφισβήτησε την απόφαση που καθόρισε τις ποσοστώσεις.

3 Στις 18 Αυγούστου 1982, η Επιτροπή ειδοποίησε την Usinor ότι είχε διαπιστώσει υπερβάσεις για το κρίσιμο τρίμηνο, όσον αφορά την παραγωγή προϊόντων των κατηγοριών Ι6 (λαμαρίνες), Ιδ (έτερα επενδεδυμένα πλατέα προϊόντα) και V (ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής), καθώς και υπερβάσεις των τμημάτων ποσοστώσεων που μπορούσαν να διατεθούν στην κοινή αγορά για τα προϊόντα των κατηγοριών Ι6, Ιγ (λαμαρίνες γαλβανισμένες), Ιδ και V. Μετά την παροχή διευκρινίσεων από την Usinor, η Επιτροπή εξέδωσε στις 24 Μαρτίου 1984 την απόφαση η οποία αποτελεί το αντικείμενο της δίκης.

4 Από την ανάλυση των διαφόρων κονδυλίων που συνθέτουν το πρόστιμο, την οποία υπέβαλε η Usinor και η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε, προκύπτει ότι το πρόστιμο αποτελείται από τρεις σειρές στοιχείων, δηλαδή τα βασικά πρόστιμα που καθορίζονται για υπερβάσεις ποσοστώσεων στις διάφορες κατηγορίες που αναφέρονται, διακρίνοντας τα τμήματα του προστίμου για υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής και υπερβάσεις των ποσοστώσεων παράδοσης, τα πρόσθετα πρόστιμα λόγω υποτροπής και, τέλος, τα πρόσθετα πρόστιμα για υπερβάσεις πλέον του 10 % ορισμένων ποσοστώσεων.

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 10 Ιουνίου 1983, η Usinor υπέβαλε αίτηση, βάσει του άρθρου 39, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου

83, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, με την οποία ζητούσε κυρίως την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης. Με Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 1983 η εκτέλεση ανεστάλη υπό ορισμένους όρους.

6 Όπως προκύπτει από την τελική μορφή της επιχειρηματολογίας της μετά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προβάλλει κατά της προσβαλλόμενης απόφασης πέντε λόγους οι οποίοι συνοψίζονται ως εξής:

α) μετά την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 19 Οκτωβρίου 1983, μεταξύ των ιδίων διαδίκων στην υπόθεση 265/82, με την οποία ακυρώθηκε το πρόστιμο που είχε επιβληθεί στην Usinor για το τρίτο τρίμηνο 1981, εξαφανίστηκε ο λόγος επιβολής πρόσθετης κύρωσης λόγω υποτροπής·

β) η διπλή κύρωση λόγω υπερβάσεων παραγωγής και παράδοσης αντιβαίνει στο άρθρο 12 της απόφασης 1831/81·

γ) τμήμα της υπέρβασης στην κατηγορία Ιβ αφορούσε παραγωγή για την οποία δεν υπήρχε υποχρέωση να δηλωθεί·

δ) η υπέρβαση στην κατηγορία Ιδ αφορούσε αναπόφευκτη υπέρβαση λόγω της απρόβλεπτης αύξησης της ζήτησης νέου προϊόντος·

ε) επειδή το άρθρο 14 της απόφασης 1831/81, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 1832/81, εισάγει διακρίσεις, πρέπει να μειωθεί το πρόστιμο όσον αφορά το προϊόντα της κατηγορίας V.

Επί του πρόσθετου προστίμου λόγω υποτροπής

7 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, με απόφαση της 13ης Αυγούστου 1982, η Επιτροπή είχε επιβάλει στην Usinor πρόστιμο για υπέρβαση της ποσόστωσης παραγωγής, η οποία είχε χορηγηθεί για το τρίτο τρίμηνο 1981 στην κατηγορία Ια. Στην απόφασή της της 24ης Μαρτίου 1983, η οποία αφορούσε το επόμενο τρίμηνο και αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς, η Επιτροπή στηρίχτηκε στην προαναφερθείσα απόφαση για να επιβάλει στην Usinor πρόσθετο πρόστιμο 10 % λόγω υποτροπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 της απόφασης 1831/81.

8 Κατά την παρούσα διαδικασία η Usinor ανέπτυξε διάφορα επιχειρήματα για να αποδείξει ότι είναι παράνομη η επιβολή του πρόσθετου αυτού προστίμου. Τα επιχειρήματα αυτά εντούτοις απώλεσαν το ενδιαφέρον τους διότι η πιο πάνω απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 1983 ακύρωσε το εν λόγω πρόστιμο. Η Usinor υποστηρίζει ότι για το λόγο αυτόν εξαφανίστηκε η βάση για επιβολή πρόσθετου προστίμου λόγω υποτροπής.

9 Η Επιτροπή εντούτοις, σε σχετική ερώτηση του Δικαστηρίου, δεν δέχτηκε τη συνέπεια αυτή. Εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 1983 δέχτηκε πράγματι την υπέρβαση της ποσόστωσης για το τρίτο τρίμηνο, και ακύρωσε μόνο το πρόστιμο για περιστασιακούς λόγους.

10 Οι ισχυρισμοί αυτοί της Επιτροπής δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί. Από την απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 1983 προκύπτει πράγματι ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι για το τρίτο τρίμηνο 1981 σημειώθηκε πράγματι μόνο «καθαρά τυπική» παράβαση. Το Δικαστήριο, κατά συνέπεια, άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία του για να ακυρώσει το πρόστιμο. Απ' αυτό προκύπτει ότι, όσον αφορά το τρίμηνο αυτό, δεν συντρέχει περίπτωση κατάφωρης υπέρβασης για να μπορεί να γίνει δεκτή για το τέταρτο τρίμηνο η ύπαρξη υποτροπής, υπό την έννοια του άρθρου 12 της απόφασης 1831/81.

11 Επομένως είναι παράνομη η επιβολή πρόσθετου προστίμου λόγω υποτροπής το οποίο, σύμφωνα με τον πίνακα που υπέβαλε η προσφεύγουσα, ανέρχεται σε 550 701 ECU, δηλαδή σε 3 698 123 γαλλικά φράγκα.

Επί της «διπλής κύρωσης»

12 Με την προσφυγή της η Usinor ανέπτυξε ένα σύνολο επιχειρημάτων για να αποδείξει ότι η πρόσθετη κύρωση, την οποία επιβάλλει η Επιτροπή στην περίπτωση που μια επιχείρηση έχει υπερβεί, στην ίδια κατηγορία, συγχρόνως τις ποσοστώσεις παραγωγής της και τις ποσοστώσεις της που μπορεί να διαθέσει στην κοινή αγορά, καταλήγει σε διπλή κύρωση για τις ίδιες ποσότητες χάλυβα.

13 Επιστήθηκε η προσοχή της προσφεύγουσας στο γεγονός ότι κατά τη διεξαγωγή της δίκης το Δικαστήριο απέρριψε παρόμοια επιχειρηματολογία σε όμοια υπόθεση, Estel κατά Επιτροπής, 270/82, την οποία έκρινε με απόφαση της

29ης Φεβρουαρίου 1984 (Συλλογή 1984, σ. 1195). Με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο δέχτηκε ότι μια επιχείρηση, η οποία παραβιάζει τις υποχρεώσεις της υπερβαίνοντας συγχρόνως τις ποσοστώσεις παραγωγής της και τις ποσοστώσεις παράδοσής της, διαπράττει με την υπέρβαση αυτή δυο διακεκριμένες παραβάσεις για τις οποίες μπορούν να επιβληθούν δυο πρόστιμα που υπολογίζονται χωριστά.

14 Η προσφεύγουσα αφού έλαβε γνώση του νομολογιακού αυτού προηγουμένου και χωρίς να αμφισβητήσει τη νομολογία αυτή δήλωσε ότι επέμενε εντούτοις στο λόγο αυτόν ακυρώσεως λόγω δυο περιστάσεων.

15 Αφενός μεν πρέπει να γίνει διάκριση ανάλογα με το αν η υπέρβαση παραγωγής είναι ανώτερη της υπέρβασης παράδοσης στην κοινή αγορά (τέτοια ήταν η περίπτωση στην υπόθεση Estel) ή αν συμβαίνει το αντίθετο (τέτοια είναι η περίπτωση στην υπό κρίση υπόθεση, όπου οι υπερβάσεις των ποσοστώσεων παράδοσης είναι ανώτερες των υπερβάσεων των ποσοστώσεων παραγωγής). Στην απόφαση Estel το Δικαστήριο έκανε δεκτό ότι, ενώ οι ποσοστώσεις παράδοσης αποβλέπουν στο να εξασφαλίσουν την ισορροπία της εσωτερικής αγοράς, οι ποσοστώσεις παραγωγής χρησιμεύουν κυρίως στο να αποφευχθεί η υπερπαραγωγή η οποία θα μπορούσε να διατεθεί μόνο μέσω εξαγωγών. Από το γεγονός όμως ότι εν προκειμένω η υπέρβαση των ποσοστώσεων παράδοσης ήταν ανώτερη της υπέρβασης των ποσοστώσεων παραγωγής, αποδεικνύεται ότι δεν σημειώθηκε καμιά υπέρβαση των παραδόσεων στις τρίτες χώρες.

16 Αφετέρου δε, η προσφεύγουσα επικαλείται την προστασία της «δικαιολογημένης εμπιστοσύνης» λόγω ορισμένων διαβεβαιώσεων που παρέσχε η Επιτροπή στο Eurofer, τις οποίες διαβίβασε ο οργανισμός αυτός στα μέλη του, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή δεν θα εφάρμοζε το σύστημα της «διπλής κύρωσης».

17 Το πρώτο επιχείρημα αγνοεί την έννοια του συστήματος επιβολής κυρώσεων που θέσπισε η Επιτροπή με το άρθρο 12 της απόφασης 1831/81, το οποίο συνίσταται στο να λαμβάνεται ως βάση της κύρωσης η υψηλότερη υπέρβαση, όποια και αν είναι, ενώ η χαμηλότερη υπέρβαση επισύρει πρόσθετο πρόστιμο 20 %. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση, όπως η προσφεύγουσα, υπερβαίνει την ποσόστωση παράδοσής της στην κοινή αγορά σε ποσότητα μεγαλύτερη της συνολικής ποσόστωσης παραγωγής της έχει ως αποτέλεσμα η επιχείρηση αυτή να συμ-

βάλλει χαρακτηριστικά στη διατάραξη της ισορροπίας στην κοινή αγορά· η επιχείρηση αυτή δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός αυτό για να αποφύγει βαρύτερη κύρωση λόγω ταυτόχρονης υπέρβασης της συνολικής ποσόστωσης παραγωγής της. Από την εξέταση των αριθμητικών στοιχείων αποδεικνύεται πράγματι ότι ακριβώς χάρη στις υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής η Usinor μπόρεσε να διατηρήσει σε μεγάλο βαθμό τις εξαγωγές της προς τις αγορές τρίτων χωρών, παρά τις σημαντικές υπερβάσεις των ποσοστώσεων παράδοσής της στην κοινή αγορά.

18 Όσον αφορά τις διαβεβαιώσεις που η Usinor ισχυρίζεται ότι έλαβε εκ μέρους της Επιτροπής διά μέσου του Eurofer, από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν στο Δικαστήριο προκύπτει ότι πράγματι κάποτε το λεγόμενο ζήτημα της «διπλής κύρωσης» αποτέλεσε αντικείμενο ανταλλαγής απόψεων μεταξύ Eurofer και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Από τα ίδια έγγραφα όμως προκύπτει ότι ουδέποτε η Επιτροπή παρέσχε την παραμικρή διαβεβαίωση όσον αφορά την εφαρμογή του συστήματος επιβολής κυρώσεων το οποίο συνδέεται με το σύστημα των ποσοστώσεων. Εν πάση περιπτώσει, όπως έχει επανειλημμένως τονίσει το Δικαστήριο, η Επιτροπή ή οι υπηρεσίες της δεν μπορούν με ανεπίσημες δηλώσεις να τροποποιήσουν το σύστημα αυτό ή να κάμψουν την αυστηρότητά του (βλ. ιδίως, την απόφαση της 11ης Μαΐου 1983, Klöckner, 303 και 312/81, Συλλογή 1983, σ. 1507, σκέψη 34).

19 Ο λόγος αυτός πρέπει επομένως να απορριφθεί.

Επί των υπερβάσεων στην κατηγορία Ι6

20 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι τμήμα της υπέρβασης στην κατηγορία αυτή, δηλαδή ποσότητα 4 034 τόνων, οφείλεται σε τεχνική βλάβη που είχε σημειωθεί στα εργαστήρια γαλβανισμού της. Για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις επιθυμίες των πελατών της υποχρεώθηκε να αναθέσει σε υπεργολάβους το γαλβανισμό λαμαρίνας κατηγορίας Ι6, εκχωρώντας τους τις δικές της ποσοστώσεις παραγωγής στην κατηγορία Ιγ. Κατά το σύστημα όμως της απόφασης 1831/81, όπως προσδιορίζεται στο ερωτηματολόγιο 313 που προσαρτάται στην απόφαση αυτή, οι ποσότητες λαμαρίνας που γαλβανίζονται στην ίδια επιχείρηση και οι οποίες ανήκουν στην κατηγορία Ιγ μπορούν να αφαιρεθούν από την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί στην κατηγορία Ι6. Η προσφεύγουσα θεωρεί επομένως ότι δικαιούται να αφαιρέσει τις εν λόγω ποσότητες της κατηγορίας αυτής, εφόσον πρόκειται για γαλβανισμό που γίνεται, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, για λογαριασμό της από τρίτους.

21 Επί του σημείου αυτού η Επιτροπή υποστηρίζει ιδίως ότι η επιχείρηση μπορούσε να επιλύσει το πρόβλημα αυτό είτε αγοράζοντας ή ανταλλάσσοντας εγκαίρως ποσοστώσεις είτε ζητώντας τη μεταφορά των αχρησιμοποίητων ποσοστώσεων στο επόμενο τρίμηνο.

22 Η άποψη της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή. Προκειμένου η προσφεύγουσα, να εξουδετερώσει τις συνέπειες μιας τεχνικής βλάβης, δεν μπορεί, πράγματι, να τροποποιεί αυθαιρέτως τους κανόνες της απόφασης 1831/81. Πράγματι, κατά τις ρητές και συμπαρομαρτούσες διατάξεις του άρθρου 1 της απόφασης, υπό την «κατηγορία Ιδ», τρίτη περίπτωση, του παραρτήματος Ι, υπό τον τίτλο «κατηγορία Ιγ», ψηφίο 1, και του ερωτηματολογίου 313, που προσαρτάται ως παράρτημα ΙΙ, κώδικας αριθ. 12 203, από την κατηγορία Ιδ δεν μπορούν να αφαιρεθούν παρά μόνο οι ποσότητες λαμαρίνας που έχουν μεταποιηθεί στην ίδια επιχείρηση. Από τη στιγμή που η μεταποίηση καθίσταται, για οποιοδήποτε λόγο, αδύνατη στην ίδια την επιχείρηση, και οι λαμαρίνες μεταβιβάζονται σε τρίτους, τότε ανήκουν στην κατηγορία Ιδ και όχι στην κατηγορία Ιγ. Αν η εφαρμογή των κανόνων αυτών συνεπάγεται μειονέκτημα για την επιχείρηση, το μειονέκτημα αυτό οφείλεται σε τυχαία περιστατικά για τα οποία πρέπει η ίδια να αναλάβει τις συνέπειες· το μειονέκτημα αυτό δεν μπορεί να θεραπευθεί με τη μη τήρηση των κανόνων περί καθορισμού ποσοστώσεων.

23 Επομένως και ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί της υπερβάσεως στην κατηγορία Ιδ

24 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι υπερβάσεις στην κατηγορία αυτή συνίσταντο κατά μεγάλο μέρος από ένα εντελώς νέο προϊόν, το «monogal». Η ταχεία και μεγάλη ανάπτυξή του δεν επέτρεψε να ληφθεί υπόψη το προϊόν αυτό κατά τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς και κατέστησε αναπόφευκτες υπερβάσεις στο μέτρο που, σε αγορά υπό κάμψη, η προσφεύγουσα θα διέπραττε βαρύ «σφάλμα» μη ικανοποιώντας τη ζήτηση της πελατείας.

25 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι εφόσον η προσφεύγουσα δεν είχε αμφισβητήσει το επίπεδο των τμημάτων ποσοστώσεων για το εν λόγω προϊόν, δεν μπορεί πλέον να το κάνει διά μέσου της υπό κρίση προσφυγής.

26 Στην επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας αρκεί η απάντηση ότι σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η επιθυμία ικανοποιήσεως της ζητήσεως της πελατείας μπορεί να απαλλάξει τις επιχειρήσεις από την υποχρέωση να τηρούν την πειθαρχία που προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις περί επιβολής ποσοστώσεων παραγωγής. Επί του θέματος αυτού ενδείκνυται η παραπομπή στις σκέψεις της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο μεταξύ των ιδίων διαδίκων, στις 11 Οκτωβρίου 1984, στην υπόθεση 103/83 όπου είχε ανακύψει το ίδιο ζήτημα.

27 Επομένως και ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

Επί της υπερβάσεως στην κατηγορία V

28 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η υπέρβαση στην κατηγορία V οφείλεται στην παραγωγή ενός μικρού εργοστασίου που παράγει ένα μόνο προϊόν, το οποίο, αν από νομική άποψη δεν ανήκε στον όμιλο Unsinor, θα είχε ωφεληθεί από την προσαρμογή που προβλέπει το άρθρο 14 της απόφασης 1831/81. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το άρθρο αυτό, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 1832/81, μειώνει, κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις, τις δυνατότητες μιας επιχείρησης να ζητήσει προσαρμογή των παραγωγών αναφοράς.

29 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ένσταση αυτή περί ελλείψεως νομιμότητας, η οποία προβάλλεται κατά του άρθρου 14 της απόφασης 1831/81, είναι απαράδεκτη διότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται κατά κανένα τρόπο στη διάταξη αυτή, αλλά στο άρθρο 12 το οποίο αφορά τις κυρώσεις.

30 Επί του θέματος αυτού αρκεί η παρατήρηση ότι ο λόγος αυτός, ανεξάρτητα της αξίας του, στρέφεται κατά της αποφάσεως που καθόρισε τις ποσοστώσεις και ότι επομένως είναι απαράδεκτη, στο πλαίσιο προσφυγής κατά των προστίμων λόγω υπερβάσεως της ποσόστωσης που έχει χορηγηθεί, η αμφισβήτηση από την προσφεύγουσα αποφάσεως την οποία δεν έχει προσβάλει εμπρόθεσμα. Ως προς την ουσία του ζητήματος, ενδείκνυται επίσης η παραπομπή στην προαναφερθείσα ήδη απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 1984.

31 Επομένως και ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

32 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι το πρόστιμο πρέπει να μειωθεί κατά το ποσό του πρόσθετου προστίμου λόγω υποτροπής, ενώ όλοι οι λοιποί λόγοι της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

33 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με την παράγραφο 3, εδάφιο 1, του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα έξοδα ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

34 Επειδή έγινε δεκτό ένα από τα αιτήματα της προσφεύγουσας, πρέπει κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Μειώνει σε 5 761 530 (πέντε εκατομμύρια επτακόσιες εξήντα μία χιλιάδες πεντακόσιες τρίαντα) ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες, δηλαδή 38 690 402 (τριανταοκτώ εκατομμύρια εξακόσιες ενενήντα χιλιάδες τετρακόσια δύο) γαλλικά φράγκα το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην επιχείρηση Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France «Usinor» **με απόφαση C(83) 376/5 της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 1983.**

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Due Pescatore Bahlmann

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

O. Due